

Valtiovarainvaliokunnan mietintö n:o 101 hallituksen esityksen johdosta laiksi maatilatalouden tuloverolain 14 §:n muuttamisesta

Eduskunta on 11 päivänä joulukuuta 1986 lähettänyt valtiovarainvaliokunnan valmistelevasti käsiteltäväksi hallituksen esityksen n:o 244 laiksi maatilatalouden tuloverolain 14 §:n muuttamisesta. Tämän esityksen yhteydessä valiokunta on käsitellyt eduskunnan valiokuntaan 4 päivänä huhtikuuta 1986 valmistelevasti käsiteltäväksi lähettämän ed. Kietävänaisen ym. toivomusaloitteen n:o 105 eräiden myrskytuhoalueiden verovapausaikojen jatkamisesta.

Maatilatalouden tuloverolain 14 §:ään sisältyvät säännökset metsäverotuksen huoventamisesta silloin, kun metsämaan puuntuotos on olennaisesti vähentynyt metsäpalon, luonnontuhon tai muun siihen verrattavan tuhon vuoksi. Lainkohdan mukaan tuhoalueen puhdas tuotto jätetään verotuksessa huomioon ottamatta Oulun ja Lapin läänissä enintään 25 vuoden ja muualla maassa enintään 15 vuoden aikana sen kalenterivuoden alusta lukien, jona tuho on tapahtunut. Edellä tarkoitettun lainkohdan nojalla valtiovarainministeriön asiasta antamassa päätöksessä on tarkemmat ohjeet huoventamisen soveltamisesta ja verovapausajan pituudesta, joka määräytyy metsän tuhoutumisprosentin mukaan. Päätöksen mukaan huoventusta voidaan myöntää vasta, jos vähintään 30 prosenttia metsän puustosta on tuhoutunut. Koska metsätuhoalueiden veronhuoventausaika on Etelä-Suomessa osoittautunut useissa tapauksissa riittämättömäksi, hallitus ehdottaa sen pidentämistä 20 vuodeksi.

Maatilatalouden tuloverolain 14 §:ää ehdotetaan samalla tarkistettavaksi myös siten, että huoventus muutettaisiin verovelvolliskohtaiseksi. Lisäksi ehdotetaan lakiin lisättäväksi tulo- ja varallisuusverolain 21 a §:n 2 momentissa tarkoitettuja sukupolvenvaihdosluovutuksia vastaava sukupolvenvaihdostilanteessa sovellettava poikkeussäännös.

Laki ehdotetaan tulevaksi voimaan heti, kun eduskunta on sen hyväksynyt. Sitä sovellettaisiin niihin tuhoihin, jotka tapahtuisivat lain voimaantulovuonna tai sen jälkeen. Verovelvollisen vaatimuksesta voitaisiin kuitenkin jatkaa myös

sellaisten tuhoalueiden verovapausaikaa, joille on aikaisemmin myönnetty 15 vuoden enimmäisverovapaus. Edellytyksenä huoventukselle näissä tapauksissa olisi lisäksi, että verovelvollinen on ollut oikeutettu huoventukseen jo vuonna 1986.

Toivomusaloitteessa n:o 105 ehdotetaan eduskunnan hyväksyttäväksi toivomus, että hallitus ryhtyisi pikaisiin toimenpiteisiin vuoden 1972 myrskyn aiheuttamien metsätuhoalueiden verovapausajan jatkamiseksi kymmenellä vuodella, eli vuoden 1996 loppuun, ja lakiesityksen antamiseksi asiasta niin, että se ehdittäisiin käsitellä eduskunnassa ennen vuoden 1986 loppua, jolloin voimassa oleva verovapausaika päättyy, tahi antaakseen eduskunnalle maatilatalouden tuloverolain 14 §:n muutosesityksen, jolla metsätuhoalueiden verovapausaikaa yleisesti pidennetään kymmenellä vuodella siten, että pidennys koskee myös jo voimassa olevia verovapausaikoja.

Valiokunta on käsitellyt asian ja todennut hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen tarkoituksenmukaiseksi. Hallituksen esityksen perusteluihin yhtyen valiokunta on päättänyt asettua puoltamaan hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen hyväksymistä.

Käsiteltävänä olevat metsätuhoalueiden muutosehdotukset sisältyvät maatilatalouden tuloverolain 14 §:n 1 momenttiin. Sanotun pykälän 2 momentin mukaan valtiovarainministeriö antaa tarkempia määräyksiä siitä, millä tavalla 1 momentin säännöksiä verotuksessa sovelletaan. Hallituksen esityksen perusteluiden mukaan valtiovarainministeriön edellä tarkoitettua päätöstä on tarkoitus tarkistaa siten, että se sisältää määräyksiä tuhoalueen vähimmäispinta-alasta. Valiokunta ei pidä tarkoituksenmukaisena, että verovapauden saamisen edellytykseksi asetettaisiin vähintään puolen hehtaarin tuhoalueen olemassaolo, mutta koska asiasta päättäminen kuuluu valtiovarainministeriölle, valiokunta ei omasta puolestaan ota kantaa asiaan.

Käsittelmänsä aloitteen suhteen valiokunta on asettanut kielteiselle kannalle.

Valiokunta kunnioittaen ehdottaa,

että Eduskunta päättäisi hyväksyä hallituksen esitykseen sisältyvän lakiehdotuksen muuttamattomana.

Samalla valiokunta ehdottaa,

että toivomusaloite n:o 105 hylättäisiin.

Helsingissä 6 päivänä tammikuuta 1987

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa puheenjohtaja Salolainen, varapuheenjohtaja Muurman, jäsenet Joutsenlahti, Linna, Malm, Martikainen, Mäki-Hakola, Pohja-

la, Poutanen, Rosnell, Tenhiälä ja Tuovinen sekä varajäsenet Mattila, Sasi, Savolainen ja Vepsäläinen.

Vastalause

Hallitus esittää verovapausajan pidentämisen ohella verovapauden tekemistä verovelvolliskoh-
taiseksi. Aikaisemmin verovapaus on ollut tila-
kohtainen. Nyt siis tilan myynti johtaa verova-
pauden menetykseen.

Käsityksemme mukaan verovapausjärjestelmän tarkoituksena on vastata myrskyn tai muun luon-
nontuhon aiheuttaman puuntuotoksen olennais-
ta vähentymistä. Puuntuotoksen vähentyminen
ei ole riippuvainen metsänomistajasta millään
muotoa. Näin ollen verovapauden tekeminen

verovelvolliskohtaiseksi onkin täysin käsittämä-
töntä, eikä sitä ole meille edes valiokunnassa
kyetty perustelemaan.

Tämän vuoksi esitämmekin, että järjestelmä
tältä osin säilytettäisiin entisen kaltaisena ja siis
verovapaus tilakohtaisena.

Sen vuoksi ehdotamme,

*että valiokunnan mietintöön sisältyvä
lakiesitys hyväksyttäisiin seuraavan sisäl-
töisenä:*

Laki

maatilatalouden tuloverolain 14 §:n muuttamisesta

Eduskunnan päätöksen mukaisesti muutetaan 15 päivänä joulukuuta 1967 annetun maatilatalou-
den tuloverolain 14 §:n 1 momentti, sellaisena kuin se on 23 päivänä joulukuuta 1982 annetussa
laissa (1034/82), näin kuuluvaksi:

14 §

Jos (*poist.*) metsämaan puuntuotos on metsä-
palon, luonnontuhon tai muun siihen verratta-
van tuhon aiheuttaman puuston vahingoittumi-
sen takia määrältään tai arvoltaan olennaisesti
vähentynyt, jätetään tuhoalueen puhdas tuotto
huomioon ottamatta määrättäessä (*poist.*) veroa
tulon perusteella Oulun ja Lapin läänissä enin-

tään 25 vuoden ja muualla maassa enintään 20
vuoden aikana sen kalenterivuoden alusta lukien,
jona tuho on tapahtunut. (*Poist.*)

Voimaantulo- ja soveltamissäännös
(Kuten valiokunnan mietinnössä)

Helsingissä 6 päivänä tammikuuta 1987

Kimmo Sasi
Pentti Mäki-Hakola

Toivo T. Pohjala
Pertti Salolainen